

**Instytut Edukacji Medialnej
i Dziennikarstwa
UKSW w Warszawie**

Tradycja i nowoczesność

Warszawa, 2017 r.

1. Misja Instytutu Edukacji Medialnej i Dziennikarstwa

W październiku 2017 roku Instytut Edukacji Medialnej i Dziennikarstwa (IEMiD) na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego będzie obchodził dwie ważne rocznice. Pierwsza to 15 lat istnienia Instytutu w obecnej formie i nazwie. Druga – 25 lat od rozpoczęcia na WT UKSW pięcioletnich studiów na kierunku teologia ze specjalnością „teologia środków społecznego przekazu/edukacja medialna i dziennikarstwo”. Oba te wydarzenia są nierozzerwalnie związane z osobą założyciela i pierwszego dyrektora Instytutu, śp. ks. prof. dr. hab. Antoniego Lewka (1940-2010).

Warto przypomnieć, że Wydział Teologiczny UKSW, w którego strukturze znajduje się IEMiD, ma długą i bogatą historię. Utworzony został w 1816 roku na powoływanym wówczas Królewskim Uniwersytecie Warszawskim. Przechodził różne koleje losu. Na wznowionym w 1915 r. Uniwersytecie Warszawskim Wydział Teologii Katolickiej działał od 1918 do 1939 roku. Po drugiej wojnie światowej do 1954 r. funkcjonował nadal na Uniwersytecie Warszawskim, a następnie został z niego wyodrębniony i na jego bazie została utworzona Akademia Teologii Katolickiej. Wydział Teologiczny znalazł się następnie na powołanym ustawą z 3 września 1999 r. Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Ta wzmianka historyczna jest szczególnie ważna w kontekście hasła odzwierciedlającego misję Wydziału: *łączymy tradycję i nowoczesność!*

Powracając jednak do początków Instytutu Edukacji Medialnej i Dziennikarstwa: założyciel, śp. Ksiądz Profesor Antoni Lewek był niewątpliwie człowiekiem charyzmatycznym. Dostrzegał pilną potrzebę dialogu teologii ze współczesnym światem i szczególną rolę mediów katolickich w tym procesie. W kształtowaniu tej idei współpracował z nieżyjącym już ks. dr. Janem Chrapkiem (późniejszym biskupem), wykładowcą Uniwersytetu Warszawskiego i ATK, oraz profesorem Jerzym Olędzkim z Uniwersytetu Warszawskiego, który obecnie pełni funkcję dyrektora Instytutu. Wspomniane już pięcioletnie studia magisterskie stosunkowo szybko zaczęły cieszyć się dużym zainteresowaniem studentów. Wystarczy wspomnieć, że w roku akademickim 1992/1993 studia na pierwszym roku podjęło 12 osób a już w roku akademickim 2000/2001 ich liczba na pierwszym roku studiów wynosiła 100 osób. Limit ograniczono dopiero w roku akademickim 2009/2010 w związku z uruchomieniem nowego kierunku: dziennikarstwo i komunikacja społeczna – obecnie z dwiema specjalnościami na studiach I stopnia: dziennikarstwo ogólne i komunikacja medialno-kulturowa oraz ze specjalnością komunikacja medialno-marketingowa na studiach II stopnia.

Specyfiką dziennikarstwa na Wydziale Teologicznym UKSW jest powiązanie teologii, kultury i mediów. Dobrym dowodem tego jest powołanie kwartalnika naukowego „Kultura – Media – Teologia”. Pokazuje to, że dziennikarstwo, z natury związane z naukami społecznymi, na naszym Wydziale jest mocno wzbogacone przedmiotami z zakresu nauk humanistycznych. Szczególną zatem misją dziennikarstwa uprawianego na Wydziale Teologicznym UKSW jest powiązanie mediów z humanistyką oraz podkreślanie związków teologii z nimi, wyrażone w zawołaniu: *łączymy tradycję i nowoczesność!*

Absolwent kierunku dziennikarstwo i komunikacja społeczna na WT UKSW otrzymuje zatem obok umiejętności z zakresu warsztatu dziennikarskiego szczególne kompetencje, wynikające z 25 lat tradycji Instytutu, jak również ze spuścizny Patrona Uniwersytetu Stefana Kardynała Wyszyńskiego. Są to tzw. kompetencje przyszłości – umiejętność wnioskowania, inteligencja emocjonalna, kompetencje międzykulturowe i międzyreligijne, interdyscyplinarność, troska o edukację (w tym medialną) oraz dbałość o kulturę i tradycję. Ponadto teologia odgrywa szczególną rolę w poszukiwaniu syntezy wiedzy, a także w dialogu między wiarą i rozumem. Dobitnie misję Uniwersytetu przypomniał św. Jan Paweł II (Przemówienie do Senatu UKSW z 15 grudnia 2001 roku): „Bądźcie wierni

wzwaniu Kardynała Stefana Wyszyńskiego do troski o kulturę. (...) Świadomość tego, kim jestem i umiejętność brania odpowiedzialności za to, kim jestem, pozwoli kolejnym pokoleniom młodych Polaków z pełnym otwarciem, ale bez poczucia zagubienia, czerpać z bogatego dziedzictwa kultury europejskiej i światowej. Pozwoli im oddzielić prawdziwe, ponadczasowe wartości ludzkiego ducha od przemijających namiastek dobra, przybierających kształt kulturowego imperatywu współczesności”.

Misja dziennikarstwa uprawianego na Wydziale Teologicznym UKSW nie musi szukać dodatkowego uzasadnienia swojej wyjątkowości i oryginalności. Jest ona wpisana w sam rdzeń tożsamości naszego Uniwersytetu. Pozostaje tylko pytanie, czy przyszłe pokolenia studentów i profesorów sprostają temu wyzwaniu? Misja do pełnego życia potrzebuje mądrze rozpisanej strategii. Należy mieć nadzieję, że w profilu naszych studiów dochowamy wierności zarówno współczesności, jak i bogatemu dziedzictwu duchowemu oraz intelektualnemu, które o nas stanowi. Dziennikarstwo uprawiane w naszej *Alma Mater* jest potrzebne Ojczyźnie i Kościołowi, pod warunkiem, że nie zdradzi swoich prawdziwych korzeni i nie zapomni o zawołaniu fundacyjnym: *łączymy tradycję i nowoczesność!*

2. Historia powstania IEMiD

W październiku 1992 roku w Akademii Teologii Katolickiej działalność rozpoczęła Sekcja Teologii Środków Społecznego Przekazu. Był to pierwszy ośrodek studiów teologiczno-dziennikarskich w Polsce. Inspiracją do jego powołania było nauczanie Magisterium Kościoła o doniosłej roli mediów w życiu współczesnego człowieka, zaś celem – kształcenie dziennikarzy i rzeczników prasowych, którzy będą bazować w swojej pracy na etyce i wartościach katolickich. Nabór na specjalność Teologia Środków Społecznego Przekazu otwarto na pięcioletnich studiach magisterskich na kierunku teologia. W pierwszych latach istnienia sekcja nie miała wewnętrznej struktury. Była to jednostka tak niewielka, że nie uznano za zasadne dzielenia jej na zakłady i katedry. Wydział Teologiczny ATK nie miał jeszcze odpowiedniej kadry specjalistów, która mogłaby wykładać przedmioty *stricto* dziennikarskie. Sprawilo to, że Rektor ATK nawiązał porozumienie z Rektorem Uniwersytetu Warszawskiego. Na jego mocy którego studenci ATK brali udział w zajęciach prowadzonych w Instytucie Dziennikarstwa UW. Chodzili oni m.in. na wykłady z prawa prasowego, historii dziennikarstwa czy retoryki i erystyki.

Jednak szybko, głównie z powodu systematycznego zwiększania liczby studentów, współpraca na takich zasadach nie była dłużej możliwa. Władze Wydziału Teologicznego podjęły więc starania o jej modyfikację – pracownikom Instytutu Dziennikarstwa UW oraz innym ośrodków naukowych zaproponowano prowadzenie wykładów zleconych dla słuchaczy specjalności teologiczno-dziennikarskiej na ATK.

Gdy w 1999 roku Akademia Teologii Katolickiej przekształcona została w Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Sekcja Teologii Środków Społecznego Przekazu stała się jedną z trzynastu sekcji Wydziału Teologicznego. Jej kierownikiem został wówczas ks. doc. dr hab. Antoni Lewek (1940-2010). Pod wpływem nauczania Soboru Watykańskiego II uznał on, że połączenie przedmiotów teologicznych z profesjonalnym dziennikarstwem jest odpowiedzią nie tylko na potrzeby Kościoła, ale przede wszystkim na potrzeby współczesnego człowieka. Mimo wyraźnego ukierunkowania tej specjalności na dziennikarstwo nieustannie jednak toczyła się dyskusja wokół kształtu programu nauczania.

Chociaż studia w Sekcji Teologii Środków Społecznego Przekazu były najpopularniejsze na Wydziale, to jednak wielu studentów i pracowników zwracało uwagę na to, że ich program jest przede wszystkim teologiczny, jedynie wzbogacony o pewne przedmioty dziennikarskie. W latach 90. wykłady teologiczne stanowiły ok. $\frac{3}{4}$ wszystkich zajęć, zaś przedmioty dziennikarskie jedynie $\frac{1}{4}$ całego programu nauczania.

Potrzeby i oczekiwania studentów zawsze były najważniejsze dla pracowników Sekcji. W dziesiątą rocznicę jej istnienia, która przypadała w 2002 roku, Rada Wydziału Teologicznego powołała Instytut Edukacji Medialnej i Dziennikarstwa. Powstanie tej nowej jednostki wiązało się z możliwością dokonania reorganizacji programu naukowo-dydaktycznego w kierunku poszerzenia oferty zajęć dziennikarskich. Oznaczało także możliwość nawiązania współpracy ze specjalistami z branży dziennikarskiej, co niezwłocznie uczyniono. Nad przebiegiem wszelkich prac, mających na celu uatrakcyjnienie oferty dydaktycznej IEMiD-u, czuwał dyrektor Instytutu (ks. prof. Antoni Lewek) oraz pięcioosobowa Rada. Struktura Instytutu składała się z trzech katedr: Teologii Środków Społecznego Przekazu, Pedagogiki Mediów oraz Prakseologii Dziennikarskiej.

W lutym 2009 roku Senat UKSW podjął uchwałę, by od roku akademickiego 2010/11 rozpocząć na Wydziale Teologicznym prowadzenie trzyletnich studiów licencjackich na kierunku dziennikarstwo i komunikacja społeczna. Profil tych studiów określono jako ogólnoakademicki. Pierwsi studenci rozpoczęli naukę 1 października 2010 roku.

Chwili tej nie dożył jednak ks. prof. Lewek. Niedługo przed śmiercią udzielił wywiadu, w którym wspominał, że głównym motywem podjęcia działań zmierzających do powołania nowej specjalizacji oraz prac zmierzających do wzbogacenia programu nauczania w Instytucie było wyjście naprzeciw oczekiwaniom i potrzebom studentów – świeccy teologowie mieli ogromne trudności ze znalezieniem pracy. Umożliwienie im zdobywania dziennikarskich szlifów podnosiło ich wartość na rynku pracy, sprawiało, że stawali się cenionymi specjalistami – ekspertami od mediów, komentatorami życia społecznego, którzy swój autorytet budowali nie tylko na bazie doskonałych umiejętności warsztatowych, ale także wartości chrześcijańskich.

Program nauczania wzbogacony został o wykłady i ćwiczenia prowadzone przez specjalistów, którzy zapoznawali studentów Instytutu z podstawami technik komputerowych (pracując w nowej, stale rozbudowywanej i świetnie wyposażonej pracowni technik komputerowych i multimedialnych), nowoczesnymi technologiami w dziennikarstwie, zasadami publikowania w internecie, krytyczną analizą prasy czy fotografią prasową. Wiele zajęć specjalistycznych wchodziło do programu specjalizacji, które oferowano słuchaczom, a były to: specjalizacja prasowa, radiowa, telewizyjna, reklamowa, internetowa oraz medialno-edukacyjna, czyli nauczycielska.

W 2013 roku doszło do dalszej reorganizacji Instytutu. Struktura rozbudowana została do pięciu Katedr (Katedra Edukacji Medialnej i Języka Mediów, Katedra Teologii Środków Społecznego Przekazu, Katedra Teorii, Aksjologii i Prawa Mediów, Katedra Public Relations i Komunikacji Marketingowej, Katedra Internetu i Komunikacji Cyfrowej). Do każdej z nich przyporządkowani są pracownicy prowadzący zajęcia zlecane oraz doktoranci Wydziału Teologicznego. W tym samym (2013) roku Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego nadał Wydziałowi Teologicznemu UKSW uprawnienia do prowadzenia na kierunku dziennikarstwo

i komunikacja społeczna studiów II stopnia o profilu ogólnoakademickim (została uruchomiona specjalność komunikacja medialno-marketingowa).

Skład kadry nauczycieli akademickich pracujących na tym kierunku studiów został podwojony. Obecnie liczy ona dwadzieścia pięć osób zatrudnionych na pełnym etacie w IEMiD i blisko dwadzieścia pracowników innych instytutów Wydziału Teologicznego, którzy prowadzą zajęcia; np. z zakresu katolickiej nauki społecznej czy psychologii społecznej. Dodatkowo ten podstawowy zespół dydaktyczny wspiera ponad dwudziestu pracowników zatrudnionych na umowie zlecenia do prowadzenia zajęć warsztatowych i kilkunastu doktorantów Wydziału.

Program studiów przeszedł radykalną przemianę, a oferta dydaktyczna po raz kolejny dostosowana została do oczekiwań studentów oraz wymagań, jakie stawiane są przed nimi na rynku pracy. W planie zajęć pojawiło się wiele ciekawych ćwiczeń i wykładów, a także zajęć fakultatywnych – np.: zarządzanie kryzysowe, zarządzanie międzykulturowe, komunikowanie międzynarodowe, nowe technologie w misji Kościoła czy formy i gatunki dziennikarskie w internecie. Obok nastawienia na kształtowanie kompetencji miękkich oraz poprawę umiejętności językowych i komunikacyjnych studentów, przekazujemy młodzieży wiedzę niezbędną do kształtowania umiejętności samodzielnego zbierania, redagowania i przekazywania informacji.

W Instytucie nadal pielęgnujemy dawne tradycje – mamy kształcić przyszłych dziennikarzy do odpowiedzialnego tworzenia treści medialnych oraz do świadomego i krytycznego odbioru mediów. Idziemy z duchem czasu, ale nie zmieniamy tego, co stanowi o naszej wyjątkowości – zakorzenienia w wartościach chrześcijańskich.

3. Instytut dzisiaj

Dziś Instytut Edukacji Medialnej i Dziennikarstwa to prężnie rozwijająca się placówka naukowo-badawcza, będąca integralną częścią Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, ale prowadząca program studiów na odrębnym od studiów teologicznych kierunku dziennikarstwo i komunikacji społeczna.

Zmiany te sukcesywnie wprowadzono od 2009 r., kiedy to powołano nowy kierunek na studiach I stopnia, a potem w 2012 r. na studiach II stopnia. Od 2016 r. zdecydowano o przekształceniu powołanych studiów na profil praktyczny. Zmiany te były podyktowane potrzebą dostosowania studiów dziennikarskich na UKSW do współczesnych wymogów prawa o szkolnictwie wyższym, jak również do wyzwań rynku pracy w mediach i szeroko pojętej branży komunikacji społecznej.

W Instytucie kształcą się obecnie 588 studentów (3 lata temu - 466) na studiach stacjonarnych, w tym 416 na studiach I stopnia (3 lata temu 394) oraz 172 na studiach II stopnia (3 lata temu 72). Minimum kadrowe dla kierunku stanowi 22 pracowników naukowo-dydaktycznych posiadających dorobek z zakresu nauk o mediach, w tym 3 profesorów tytularnych, 6 doktorów habilitowanych i 13 doktorów.

W Instytucie przede wszystkim podkreśla się potrzebę nowoczesnej i aktywizującej edukacji medialnej i dziennikarskiej, kształcenia profesjonalistów, wychowywania krytycznie myślących obywateli i kreatywnych użytkowników, zwłaszcza mediów audiowizualnych i

nowych mediów elektronicznych. Mają temu służyć przede wszystkim prowadzone w Instytucie specjalizacje: 8 dotychczasowych – prasowa, radiowa, telewizyjna, internetowa, public relations, reklamowa, edukacyjno-medialna, grafiki komputerowej i fotografii prasowej oraz wdrażane 2 nowe – kultury artystycznej oraz social media i marketingu mobilnego. Specjalizacje są kontynuacją tradycyjnego kształcenia dziennikarskiego, ale odpowiadają też na nowe potrzeby rynku pracy. Stąd obok prasowej, radiowej i telewizyjnej, które przygotowują m.in. do pracy w zawodzie dziennikarza, prezentera radiowego i telewizyjnego, dokumentalisty i reportera, Instytut prowadzi specjalizacje dotyczące zintegrowanego marketingu, składu DTP, projektowania stron internetowych, zarządzania kryzysowego w public relations, publikowania w social media oraz organizacji projektów edukacyjno-medialnych. Kształceniu zawodowemu służą również obowiązkowe praktyki realizowane przez studentów – w wymiarze 6 tygodni na studiach I stopnia, i 4 tygodni na studiach II stopnia.

Nie ma dobrej dydaktyki bez zaplecza technicznego i aktywności studenckiej. Instytut dysponuje profesjonalną pracownią komputerową wyposażoną w specjalistyczne oprogramowanie do grafiki komputerowej i montażu audiowizualnego, jak również salą kinową. Istotnym osiągnięciem jest uruchomienie Pracowni Podstawowych Technik Radiowo-Telewizyjnych, w ramach której funkcjonuje tworzone przez studentów, nadające regularny program internetowy Radio UKSW. Rozwijanym obecnie projektem jest studencka Telewizja UKSW. Instytut prowadzi też koła naukowe, m.in. Koło Naukowe PR w Social Media i Koło Naukowe Medioznawców-Podróżników UKSW, odpowiadające na potrzeby zawodowe i poznawcze studentów.

Wyjątkowość Instytutu to połączenie dziennikarstwa z edukacją medialną, realizowaną w obszarze nauk o mediach, znacznie wykraczającą poza samą pedagogikę mediów, wskazującą na potrzebę rozwijania edukacji przez media - popularyzację nauki, e-learningu oraz społecznych form kształcenia kompetencji medialnych poprzez organizację warsztatów i szkoleń dla różnych grup społecznych i wiekowych. Praktycznym inicjatywom edukacyjno-medialnym towarzyszą również badania dotyczące metodyki aktywizującej w kształceniu medialnym uczniów i studentów, aktywności fizycznej dzieci i młodzieży w kontekście rozwoju cyberprzestrzeni, zastosowania analizy semiotycznej w praktycznej edukacji medialnej i filmowej. Ważną rolę w tej powszechnej edukacji medialnej odgrywają także olimpiady interdyscyplinarne dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych, których Instytut jest partnerem: Olimpiada Wiedzy o Mediach (organizowana przez Uniwersytet Warszawski i Wydawnictwo Bauer, ogólnopolska, od 2014 r.), Olimpiada Medialna (organizowana przez Fundację Nowe Media i Uniwersytet SWPS, ogólnopolska, olimpiada interdyscyplinarna MEN, od 2011 r.) oraz Olimpiada Wiedzy o Filmie i Komunikacji Społecznej (organizowana przez Filmotekę Narodową, olimpiada interdyscyplinarna MEN, od 2016 r.). Pracownicy Instytutu prowadzą też liczne wykłady, warsztaty i szkolenia, współpracując ze stowarzyszeniami, fundacjami i instytucjami kulturalnymi. Ważnym osiągnięciem jest udział pracowników Instytutu w krajowych i europejskich eksperckich projektach edukacyjno-medialnych, tj. European Media Literacy Education Study, Forum Edukacji Medialnej Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, Cyfrowa Przyszłość Fundacji Nowoczesna Polska, Polski Komitet ds. Programu Informacja dla Wszystkich przy Polskim Komitecie ds. UNESCO.

Program studiów dziennikarstwa i komunikacji społecznej to obok istotnej praktyki warsztatowej i konieczności wyboru specjalizacji zgodnie z wymogami rynku pracy, bogata inspiracja teoretyczna. Obejmuje wiedzę z zakresu nauk społecznych i humanistycznych, w tym kulturoznawstwa, historii, filozofii i teologii. Integruje warsztat dziennikarza z pogłębioną refleksją o człowieku we współczesnym świecie. To nadaje również wyjątkowy charakter tym studiom. Dydaktyka prowadzona w Instytucie ma swoje odzwierciedlenie w podejmowanych badaniach naukowych.

Instytut jest organizatorem kilku cyklicznych konferencji. Wyzwania Nowych Mediów oraz Manipulacja w Mediach są dedykowane młodym badaczom w zakresie nauk społecznych i humanistycznych, zainteresowanym przemianami współczesnych mediów. Warszawskie Dni Medialne służą refleksji ogólnej nad tematami stanowiącymi w znacznej mierze współczesną problematykę medioznawczą, tj. sport, polityka, wychowanie dzieci. Debaty UKSWordzkie są okazją do pogłębionego rozumienia zjawisk kulturowych i społecznych – w tym medialnych – w kategoriach filozoficznych i teologicznych. Nowe cykle konferencyjne są związane z określonymi i pilnymi problemami społecznymi w kontekście rozwoju mediów, takimi jak, hejting i trolling, edukacja medialna 2.0, czy public relations w instytucjach niekomercyjnych.

Pracownicy Instytutu rokrocznie publikują własne monografie lub są redaktorami prac zbiorowych. Ich tematyka niekiedy wykracza poza samo medioznawstwo, poszerzając tym samym zakres prac badawczych o nowe obszary. Instytut jest także odpowiedzialny za wydawanie dwóch czasopism naukowych o zasięgu międzynarodowym. Od 2010 r. wydaje interdyscyplinarny kwartalnik „Kultura-Media-Teologia”, mający punktację MNiSW (obecnie 8 pkt.), oraz drugi - od 2015 r. - „Kwartalnik Nauk o Mediach”. Czasopisma mają międzynarodowe rady naukowe oraz prezentują wyniki badań i prace teoretyczne medioznawców z krajów Europy Środkowo-Wschodniej.

4. Perspektywy

Uruchomienie w 2009 roku kierunku studiów Dziennikarstwo i komunikacja społeczna stworzyło nowe perspektywy rozwoju dla Instytutu Edukacji Medialnej i Dziennikarstwa. Należą do nich badania naukowe, rozwój kadry wykładowców, współpraca z ośrodkami badawczymi, prowadzenie prac badawczych ze studentami i udoskonalanie ich warsztatu badawczego oraz aktywność naukowa w zakresie pozyskiwania grantów badawczych.

Impulsem dla Instytutu w zakresie rozwoju badań naukowych stało się zatwierdzenie w 2011 roku przez Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego i Nauki nowej dyscypliny naukowej – nauk o mediach. Postępująca mediatyzacja życia społecznego, a więc proces, w którym media z jednej strony wyłaniają się jako niezależna instytucja, z własną logiką, do której pozostałe instytucje społeczne muszą się dostosować, a z drugiej strony stają się częścią innych instytucji, takich jak: polityka, praca, rodzina, religia – to pole badawcze dla pracowników Instytutu. Interdyscyplinarne badania nad szeroko pojętą edukacją medialną, social media, public & media relations będą formalizowane w postaci projektów do NCN i NCBiR.

Przekształcenie studiów w IEMiD w profil praktyczny i większy wybór specjalizacji oznacza zwiększenie kadry naukowej – zatrudnienie pracowników etatowych o wysokich kwalifikacjach, praktyków z doświadczeniem zawodowym oraz dorobkiem naukowym i dydaktycznym. Dążenia te wiążą się także ze wsparciem naukowym młodszych pracowników Instytutu poprzez ścisłą współpracę z kierownikami katedr. Podejmowane będą prace nad otwarciem studiów III stopnia.

Interdyscyplinarność studiów i badań naukowych wymagać też będzie od pracowników naukowo-dydaktycznych Instytutu aktywnej współpracy z ośrodkami badawczymi, w tym m.in. Gemius Polska, Polskie Badania Internetu oraz Newspoint.

Profil praktyczny i aktywność dydaktyczno-naukowa w zakresie nauk o mediach zakłada prowadzenie prac badawczych ze studentami oraz doskonalenie ich warsztatu badawczego. Uruchamiane będą w tym zakresie szkolenia i warsztaty z zakresu metodologii badań naukowych nauk o mediach oraz w zakresie stosowania specjalistycznego oprogramowania do badań.

Zadaniem dla młodego dynamicznego zespołu pracowników Instytutu jest wykorzystanie własnego potencjału i stworzenie dynamicznie rozwijającego się ośrodka badawczego, prowadzącego pionierskie badania naukowe nad edukacją medialną i konkurującego w zakresie badań nad mediami z największymi ośrodkami w kraju.

*Opracował Zespół: Magdalena Butkiewicz, Piotr Drzewiecki, Marta Jarosz, Józef Kloch,
Grzegorz Łęcicki, Jerzy Olędzki, Paweł Płatek, Monika M. Przybysz, Jarosław A. Sobkowiak.*